

РЕШЕНИЕ

№ 26470

гр. София, 09.12.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 35
състав,** в публично заседание на 13.11.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петър Савчев

при участието на секретаря Богданка Гешева, като разгледа дело номер **8719** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК във вр. чл. 220, ал. 1 от ЗМ.
Образувано е по жалба на „Ф.С.Т. ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица] срещу решение № РЗМ-5800-1431/32-960787/06.08.2024 г. на Директора на Териториална дирекция „Митница С.“, с което на основание чл. 29 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. във вр. чл. 19, ал. 7 и чл. 84, ал. 1, т. 1 от ЗМ, чл. 48, чл. 74, пар. 3, чл. 77, пар. 1, б. „а“ и пар. 2, чл. 85, пар. 1, чл. 87, пар. 1, чл. 89, пар. 4, чл. 98, пар. 1 и чл. 101, пар. 1 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., чл. 54, ал. 1 и чл. 56 от ЗДДС и чл. 59, ал. 1 и ал. 2 от АПК, митническият орган е определил нова митническа стойност по МД с MRN 24BG005807262384R9 от 02.04.2024 г. за стока „чехли-джапанки от ПВЦ – 21 852 чифта“ с произход Китай и деклариран код по РАРИК – [ЕГН], в размер на 33 433,56 лв. , задължил е жалбоподателя да доплати публични държавни вземания в общ размер от 8 106,11 лв. , от които сума за мито в размер на 3 391 лв. и сума за ДДС в размер на 4 715,11 лв. , заедно с дължимите, на основание чл. 114, пар. 1 и пар. 2 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., чл. 59, ал. 2 от ЗДДС и чл. 1 от Закон за лихвите върху данъци, такси и други подобни държавни вземания, лихви върху главниците за мито и ДДС за доплащане, считано от 08.01.2024 г. , до датата на окончателното им погасяване.

Жалбоподателят моли оспорения административен акт да бъде отменен като незаконосъобразен. Твърди неправилно приложение на материалния закон. Моли присъждане на деловодни разноски

Ответникът Директора на Териториална дирекция „Митница С.“ оспорва жалбата. Претендира деловодни разноски.

СГП не се представлява.

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК от активно легитимирано лице срещу подлежащ на съдебно оспорване индивидуален административен акт съгласно чл. 220, ал. 1 от ЗМ, поради което следва да се разгледа по същество.

Съдът, като взе предвид твърденията на страните и прецени събраните доказателства, чл. 168 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна при цялостна проверка на основанията за законност на акта по чл. 146 от АПК:

Оспореното решение е издадено от компетентен съгласно нормата на чл. 19 от Закона за митниците орган, в обема на правомощията му. Издадено е в предвидената от закона форма и съдържа изискуемите реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК, в т. ч. фактически и правни основания за издаването му.

На основание чл. 48 от РЕГЛАМЕНТ (ЕС) № 952/2013 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 9 октомври 2013 година

за създаване на Митнически кодекс на Съюза /М./ и чл. 84, ал. 1, т. 1 от Закона за митниците, в рамките на процедура по последващ контрол, е извършена проверка на митническа декларация с MRN 24BG005807262384R9 от 02.04.2024 г. за стока „чехли-джапанки от ПВЦ – 21 852 чифта“ с произход Китай и деклариран код по РАРИК – [ЕГН], с вносител жалбоподателят. Установено е, че на 02.04.2024 г. в митническо бюро С. Запад при ТД Митница С., съгласно разпоредбите на чл. 170, пар. 1 и 2 от М., жалбоподателят, като вносител и декларатор на стоката подава посочената МД за поставяне под режим „допускане за свободно обръщение“ на един брой стока с произход Китай. Към МД, на основание чл. 163 от М., са представени следните придружаващи стоката документи: търговска фактура № YL00693/24/020224, CMR, опаковъчен лист № YL00693/24/020224, транзитна декларация T1 MRN 24GRTR400500023543, фактура за транспорт, нотификация за извършен превод – С., коносамент, протокол за митническа проверка № 24BG5807M016895/03.03.2024 г., контролна карта.

За целите на проверката на точността на данните, съдържащи се в процесната МД, съгласно чл. 188, б. „а“ от М., е извършена проверка на МД и придружаващите я документи. Установено е, че стоката с код по КН: [ЕГН], с произход Китай, попада в списъка на стоки с висок риск за финансовите интереси на ЕС, за които се извършва засилен митнически контрол, утвърден със Заповед ЗМФ – 30/14.01.2020 г. на Министъра на финансите, за което е активиран рисков профил, който индикира, че декларираната митническа стойност на основание чл. 70 от М. е значително по-ниска от справедливата цена, валидна за стоките със същия тарифен код в ЕС. Взето е предвид, че справедливите цени, съгласно пар. 1, т. 40 от ДР на ЗМ представляват оценки на групи месечни агрегирани данни, извлечени от COMEXT база данни на Евростат за подробна статистика на международната търговия със стоки, за всеки продукт, произход и държава членка на местоназначение, за многогодишен период, обикновено 4 последователни години. Справедливите цени се предоставят на разположение на държавите членки на Европейския съюз чрез системата "Т." ("THESEUS") на Съвместния изследователски център на Европейската комисия (J. R. Centre). На база на сравнението на декларираните със справедливите цени, е възникнало съмнение за занижаване на декларираната митническа стойност.

Във връзка с това, и за да бъде извършена допълнителна проверка по правилата на чл. 140, ал. 1 от

РЕГЛАМЕНТ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2015/2447 НА КОМИСИЯТА

от 24 ноември 2015 година

за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза, на основание чл. 188 от М. , с писмо от началника на МБ С. Запад рег. № 32-804171/03.04.2024 г. от дружеството са изискани допълнителни документи за доказване на реално платената цена. С писмо рег. № 32-816448/13.04.2024 г. жалбоподателят представя, освен документите, приложени към МД, и договор за покупко-продажба. Със служебна бележка рег. № 32-816453/13.04.2024 г. на началника на МБ С. Запад, МД, ведно с приложените към нея документи са предоставени на началника на отдел „Последващ контрол“ при ТД Митница С. за извършване на повторна проверка на процесната МД. С писмо рег. № 32-836200/16.04.2024 г. , от жалбоподателя са изискани допълнителни документи, счетоводни справки и информация за доказване на реално плащане на цените на внасяните стоки. С писмо рег. № 32-857011/17.05.2024 г. са представени извлечение от счетоводна сметка 304 „стоки“, извлечение от счетоводна сметка 401 „доставчици“, декларация от управителя на жалбоподателя с обяснения относно формиране на цените. След извършен сравнителен анализ и контролно-аналитична дейност от отдел „Последващ контрол“ пир ТД Митница С., със служебна бележка рег. № 32-859749/20.05.2024 г. от началника на отдел „Последващ контрол“ е отправено искане до отдел „Митническа дейност“ за извършване на проверка и определяне на нова митническа стойност на процесната стока. Отдел „Митническа дейност“ извършва проверката, установява и излиза със становище № 32-867354/27.05.2024 г. , че за определяне на митническата стойност в МД е деклариран код „1“, който отговаря на метода на договорната стойност по реда на чл. 70 от М.. Тази стойност е стойността по придружаващата стоката фактура № BJ20231025/25.10.2023 г., в която са описани стоките, количествата, общата фактурна стойност и условията на доставка. Изложената до тук фактическа обстановка е безспорна по делото. Безспорно е и това – видно от Доклад № BG005800/2/322/06.06.2024 г. на началник отдел „Последващ контрол“ до директора на ТД Митница С., непосочено в обжалваното решение, но част от него, доколкото то се основава на доклада, че в рамките на последващия контрол е изтеглена справка от Система за предоставяне на информация за управленски цели от митнически и акцизни документи /МИСЗА/ за процесната стока. Данните от тази справка са съпоставени с данните по МД и е установено, че стоката е с тарифен код [ЕГН] и че е „чехли-джапанки от ПВЦ-21 852 чифта“. Установява се, че цената на такъв вид стока за килограм варира от 3 лв. до 15 лв. , а цената за чифт варира от 0,67 лв. до 3,50 лв. , декларирана стойност по МД е 3 лв. за килограм и 0,61 лв. за чифт. Това сравнение е основанието с обжалваното решение да се приеме, че съществува разлика между средностатистическата за ЕС митническа стойност и декларираната. На това основание е прието, че не може да се определи митническата стойност по реда на чл. 70 от М. и тя е определена по субсидиарния ред на чл. 74 от М.. Изложени са мотиви за последователното опитване митническата стойност да се определи по реда на чл. 74, пар. 2, б.б. „а-г“ М.– всяка следваща при невъзможност за прилагане на предходната и в крайна сметка тя е определена по реда на пар. 3 от цитираната разпоредба на М. в размер на 33 433,56 лв. За да процедира по този начин,

освен друго, митническият орган е взел предвид Решение на Съда (шести състав) от 16 юни 2016 година по дело C-291/15 (EURO 2004 H. Kft. срещу Nemzeti Adó- és Vámhivatal Nyugat-dunántúli Regionális Vám- és Pénzügyőri Főigazgatósága), според което, при съмнение относно декларираната договорна стойност е необичайно ниска в сравнение със средностатистическия размер на покупните цени при вноса на сходни стоки, при положение че митническият орган не оспорва, нито по друг начин поставя под съмнение автентичността на фактурата и на удостоверението за извършен банков превод, представени като доказателство за действително платената цена за внесените стоки, допуска практика на митническите органи като разглежданата в главното производство, съгласно която митническата стойност на внесени стоки се определя въз основа на договорната стойност на сходни стоки — метод, който фигурира в член 30 от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 година относно създаване на Митнически кодекс на Общността, изменен с Регламент (ЕО) № 82/97 на Европейския парламент и на Съвета от 19 декември 1996 г. Цитираната практика на СЕС е основана на отменена регламентация по създаването на митнически кодекс на общността, но тази регламентация е преповторена в относимия М. и регламента за прилагането му, поради което дадените разяснения на СЕС не са изгубили валидност.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи: Съгласно чл. 84, ал.1 от Закона за митниците /ЗМ/, за целите на прилагане на чл. 48 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. , след вдигане на стоките митническите органи имат право да извършат последващ контрол чрез проверка на точността и пълнотата на информацията в декларациите и в придружаващите документи. Редът на последващия контрол е регламентиран в чл. 84а и сл. от ЗМ. Съгласно чл. 84а, ал. 2 от ЗМ, при последващ контрол се извършва проверка за законосъобразността на действията на проверяваното лице при прилагането на съответните режими, процедури и мерки на търговската политика, както и за изпълнение на задълженията му за заплащане на публичните държавни вземания, събирани от митническите органи. Проверката обхваща стоките, складовите наличности, счетоводните записи, търговската, счетоводна и друга документация, която е от значение за конкретния случай. На основание чл. 101, § 1, във вр. чл. 87 и чл. 29 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. , във р. чл. 19, ал. 7, във вр. чл. 15, ал. 2, т. 8 от ЗМ, компетентен да се произнесе при последващ контрол е митнически орган в териториалната структура на Агенция „Митници“, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение, освен ако не е предвидено друго. В случая решението е издадено от директора на ТД Митница С., който има качеството на митнически орган и разполага с изискващата се за валидността на акта материална и териториална компетентност. Също така, обжалваното решение е издадено в предвидената в чл. 59, ал. 2 от АПК писмена форма и съдържа изискуемите реквизити. Не са налице нарушения на процесуалните правила, които да водят до незаконосъобразност на акта.

Спорният въпрос по делото е при безспорни факти, дали правилно е приложен реда на М. по определяне на митническата стойност. Принципът на чл. 70 от М. е, че базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост; действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът

е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. Изборът на субсидиарния способ за определяне на митническата стойност по реда на чл. 74 от М. е само субсидиарен, прилага се когато митническата стойност на стоките не може да се определи съгласно член 70, и тя се определя, като се прилагат последователно букви от а) до г) от параграф 2, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките. Следователно, за да не приемат декларираната митническа стойност по реда на чл. 70 от М., митническите органи следва да обосноват конкретно и ясно, защо прилагат субсидиарния способ. Съгласно чл. 140 от регламента за приложение на М. № /ЕС/ 2015/2447, когато митническите органи имат основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане сума, посочена в член 70, параграф 1 от Кодекса, те могат да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация; ако съмненията им не отпаднат, митническите органи могат да решат, че стойността на стоките не може да се определи по реда на член 70, параграф 1 от Кодекса. По делото се установи, че тази процедура по изискване на допълнителна информация относно митническата стойност на стоките, поради възникнали съмнения относно нейната действителност, е извършена преди постановяване на решението по корекцията. С цитираното по-горе решение на СЕС се тълкува, какво означава основателни съмнения относно действителността на митническата стойност. Съгласно чл. 633 от ГПК, решението на Съда на Европейските общности е задължително за всички съдилища и учреждения в Република България. С т. 36 от решението се посочва, че все пак запитващата юрисдикция, която единствено е запозната пряко с отнесения пред нея спор, следва да определи дали съмненията на митническия орган в главното производство са били основателни, за да пристъпи към посочените вторични методи, и дали този орган е дал на съответното лице подходяща възможност да изложи гледната си точка относно съображенията, на които са били основани тези съмнения. По този начин, СЕС изключва възможността да се даде общ критерий на понятието „основателни съмнения“, но по конкретния казус развива съображения, че отклоняването от средностатистическата стойност на конкретния вид стока с повече от 50 % на декларираната стойност на стоката, е основание последната да не се приеме и да се премине към субсидиарния начин за нейното определяне. СЕС конкретно тълкува, че се пристъпва към алтернативния метод на определяне на митническата стойност, когато декларираната договорна стойност е „необичайно ниска“ в сравнение със средностатистическия размер на покупните цени при вноса на сходни стоки. СЕС използва понятието „необичайно ниска стойност“, което следва да се определя във всеки отделен случай. Както се посочи, по делото пред СЕС, „необичайно ниската декларирана митническа стойност“ се свързва с разлика от повече от 50 % от средностатистическата. В конкретния случай, за да не приеме декларираната митническа стойност, както се установи в обстоятелствената част на решението, митническите органи са установили, че цената на такъв вид стока за килограм варира от 3 лв. до 15 лв. , а цената за чифт варира от 0,67 лв. до 3,50 лв. , а декларирана стойност по МД е 3 лв. за килограм и 0,61 лв. за чифт. При тези данни, настоящият състав не може да приеме, че декларирането на цена по минимумите на средностатистическата, разкрива драстично отклоняване от нея и следователно не е налице „необичайно ниска стойност“. Това е така, доколкото самите митнически

органи диапазон на цената на стоката, което означава, че тя може да се намери на пазара на цена от този диапазон. След като декларираната цена е в този диапазон, то не може да се приеме, че е налице отклоняване от средностатистическата цена. Като не е съобразил това и не е извършил обмיתяване на стоката по общия ред на чл. 70 от М. митническият орган е постановил неправилен акт.

Предвид гореизложеното, и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК съдът приема, че жалбата следва да се уважи.

На основание чл. 143, ал. 1 от АПК, на жалбоподателя следва да се присъдят деловодни разноски в размер на 1 650 лв.

Въз основа на гореизложеното, съдът

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ, по жалба на „Ф.С.Т. ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица], решение № РЗМ-5800-1431/32-960787/06.08.2024 г. на Директора на Териториална дирекция „Митница С.“.

ОСЪЖДА АГЕНЦИЯ „МИТНИЦИ“ да заплати на жалбоподателя „Ф.С.Т. ТРЕЙДИНГ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], адр. [населено място], [улица], на осн. чл. 143, ал. 1 от АПК, сумата от 1 650 лв. деловодни разноски.

Решението подлежи на обжалване от страните, пред Върховен административен съд, в четиринадесетдневен срок от съобщението, че е изготвено.